

KÖZHIR

1977. XII. 6. | A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA

V. FÉLÉVÉ 12. SZÁM

Budapesti Műszaki Egyetem
Közlekedésmérnöki Kar
KISZ szervezete

1977. november 20.

Budapest.
Kinizsi u. 1-7.

A III. ker. Kisegítő Iskola Vezetősége és pártszervezete nevében hálas köszönetünket fejezzük ki iskolánk testi fogyatékosokat nevelő tagozatának anyagi támogatásáért. A részünkre eljuttatott 18.270.- Ft-ból egyes hiányzó felszerelési cikkeket tudunk vásárolni.

Köszönjük segítségüket és eredményes tanulást, jó munkát kívánunk,

elvtársi üdvözléssel:

Williger József sk.
igazgató

Gyöngyösi Zoltánné sk.
párttitkár

Csávás Dezsóné sk.
tagozatvezető

/ A 18.270 Ft-ot a tavaszi félév során kerestük a csepeli társadalmi munkával. Az e félévi munka „termését is nekik fogjuk küldeni.

- szerk. -

Beszélgétek

magammal!

- Neved?
- Mile Károly.
- Megbízatosod?
- Főszerkesztő és még egyéb néhány.
- Melyik újságnál vagy főszerkesztő?
- KÖZHÍR -nél.
- Mi egy főszerkesztő feladata?
A felelős szerkesztővel történt hét eleji konzultáció után a cikkek megírása, vagy megírása. A felelős szerkesztő adja meg általában azokat a témákat, amelyekről feltétlenül írni kell a következő heti újságba. Ennek alapján kell megkeresni azt az embert aki ír a témáról. Ez általában hét-közben a szünetekben történik. A beérkezett cikkeket végig kell olvasni, leellenőrizni, nincs-e benne tárgyi tévedés, vagy nem érthető rész, esetleg sértődésre okot adó részlet. Ezeket finomítani kell. Pénteken aztán a konkrét újságkészítésnél vannak feladatai. Először is össze kell fogni a munkát azon a napon, irányítani, ki mit csináljon; ki, melyik cikket lektorálja. Mikor minden cikket legegáltak, lektoráltak, akkor következik az újság tördelési szerkesztése. Ez a cikkek megfelelő elhelyezését jelenti szakmai szempontból. Egy mondatban úgy tudnám összefoglalni, hogy feladata az újság hétről hétre történő megjelenésének biztosítása.

- Igen, ez elég frappáns, de lenne egy kicsit kisebb kérdésen.
- Tessék.
- Miért nem jelent meg a KÖZHÍR legutóbbi száma?
- Vártam már ezt a kérdést. Nagyon sokan megkérdezték tőlem, ha találkoztunk a folyosón. Egész egyszerűen azt válaszoltam, hogy péntekig mindössze egyetlen cikk érkezett be szerkesztőségünkhez. Ebből az egy cikkből nem lehetett újságot készíteni.
- Hogyan fordulhatott elő ez?
- Több körülmény játszott közre. Először is azon a héten nem tudtunk konzultálni Andrással. Ezért aztán csak néhány elmaradt téma állt rendelkezésünkre, amelynek megírásához nem találkoztam a megfelelő emberrel. Persze ez lenne a kisebb baj. A nagyobbik probléma abból fakad, hogy csak néhány ember ír az újságba, holott ez egy egész kar fóruma. Sokan, ha szembe találják magukat egy bosszantó eseménnyel, akkor maximum baráti körben beszélnek meg az ügyet, s aztán később azon csodálkoznak, erről ugyan miért nem írt az újság? Miért is írt volna?! Az az egyszerű következtetés nem jut eszükbe, hogy vagy meséljük el problémáikat azon néhány ember egyikének, akik rendszeresen írnak, vagy pedig írjanak

folytatás/3. old./

tanítunk

Mindjárt az elején egy felhívás:

Az aulában kifüggesztett listákon szereplő diáktanárok közül, akik még nem vették át feladataikat, sürgősen jelentkezzenek instruktoraiknál!

Röviden arról, hogy a jelentkezett 30 lelkes diáktanár jelölt közül miért csak 17 kapott munkát. A középiskolákból beküldött jelentkezési lapok alapján 110 harmadikos és 117 negyedikes középiskolás leveleket vártunk türelemmel.

November közepére a harmadikosok közül 43 /1/, a negyedikesek közül 27 /1/ küldte vissza kijavításra a FEB által kiküldött feladatok megoldásait. Az eddigi tapasztalatok alapján ez az arány még elgondolkodtatóbb, ugyanis a későbbiekben /különösen a harmadikosok közül / egyre többen mondanak le a további munkáról, többnyire tőlük független /családi, stb. / okok miatt vagy egyszerűen azért, mert meg gondolták magukat. Közülük ezt a csökkenést mutatja a harmad és negyedéves középiskolások jelenlegi /43/27 /aránya is. Végül is a felvételi vizsgákig a jelentkezők kb. 1/6-a csinálja végig a levelezést.

Mindezek ellenére mégis több középiskolás részvételére számítottunk, a legóvatosabb becslés szerint is legalább 100-120 gyerekre összesen. Ehhez pedig kb. 20-25 diáktanárra lett volna szükség. A legnagyobb örömünkre a Karon kb. 30-an jelentkeztek diáktanári munkára, sőt a második és harmadéves „középkarosztályon” kívül nemcsak a negyedéves „öreg” diáktanárok akarták folytatni ezt a munkát, de az elsőévesek nagy számú jelentkezése is azt mutatta hogy sokan szeretnének aktívan részt venni a középiskolások felvételi előkészítésében.

folytatás 2. old.

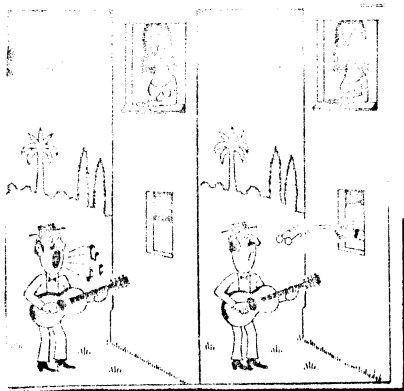
folytatás 1. oldalról

Köszönetet mondunk ezért azoknak a jelentkezőknek is, akik pillanatn ilag nem kaptak ugyan munkát, de a később bekapcsolódó középiskolások elosztásánál be fogjuk őket vonni a levelezésbe. De ezen kívül is lesz még lehetőség arra, hogy az érdeklődők közül is többen részt vegyenek majd a tavaszi és a nyári FIB előkészítő táborokban.

Még pár szó a gondokról. A feladatokat, megoldásokat és útmutatókat összefűzött alakban még mindig nem tudta elkészíteni a nyomda, ezért indult most ez a félév is a hagyományos módon „saláta” alakban ömlesztett feladatlapok összeválogatásával, amit igyekeztünk úgy elosztani, hogy mindenkinek jusson. Sajnos az egyes feladatsorok hiányosak, ami megérthetően betegségre emelkedik a „szelvényes játéknak”.

A munkának az nban addig is mennyie kell, és hogy nagyobb fennakadások ne legyenek, a diáktanárok keressék meg problémáikkal instruktorait, de sürgősen elintézendő dolgokkal közvetlenül Bakonyi Istvánhoz / Gépelenek tsa./ vagy hozzám is fordulhat bárki segítségért.

Bakonyi István
444. tk.

Reggeli

meglepetés

Szerdán reggel gyanútlanul közlekedtem 8¹⁰-kor a Dékáni Hivatal felé az étkezési utatvány kiváltása céljából. Be is mentem, de rövid ácsorgás után közölték velom, hogy már elmúlt 8 óra.

Nem tudtam mire vélni a dolgot, távozva az ajtón meglepve olvastam, hogy: Dékáni Hivatal 7³⁰- 8^h.

DH.

Azzal a kéréssel fordultunk Kaszás Istvánnéhoz, a Dékáni Hivatal Vezetőjéhez, hogy adjon áttekintést a Dékáni Hivatal munkájáról és a hivatalvezetői munkaköréről.

- A Dékáni Hivatal feladata a kar egészét érintő tanulmányi és kari adminisztráció elvégzése, ilyen jellegű feladatok irányítása, szervezése. Ez magában foglalja a hallgatók tanulmányi, szociális, személyi és adminisztratív ügyeinek intézését, de a dékán munkájához kapcsolódó ügyek adminisztrációját is. A Dékáni Hivatal élén a dékánnak közvetlenül alárendelt hivatalvezető áll.

- A Dékáni Hivatal munkáját a szervezeti szabályzat alapján összeállított és a rektor által jóváhagyott ügyrend szerint végzi. A hivatalvezető feladata az oktatási, tanulási feltételek biztosítása, ehhez megfelelő apparátus kialakítása; ellenőrzi és irányítja a Dékáni Hivatal dolgozóinak munkáját. Általános adminisztrációs ügyekben önálló intézkedési joga van, egyéb kérdésekben a dékán utasítására jár el - mondta a Dékáni Hivatal vezetője.

- Hogyan telik el a hivatalvezető egy napja?

- Általában az előző napi intézkedési tervek, levelek átnézésével kezdődik a munkanap. A fogadási idő után az évfolyam-előadókkal megbeszéljük az aktuális ügyeket. A kimenő levelek átnézése, alá-

Rögtön elkezdett dolgozni az agyam, ki kel föl egy negyed órával előbb, hogy a Dékániba jöjjön. Nem lenne célszerűbb visszaállítani a nyitvatartást 7⁴⁵- 8¹⁵-re? Ez a mostani fogadási rendszer még abból a korból származik, mikor egy rövid ideig 8-re jártunk. Akkor ez logikus is volt! De előtte - erre még én is emlékszem - az előzőleg javasolt fogadási idő volt érvényben. Nem értem, miért nem lehet a Dékáni Hivatal nyitvatartási idejét a tanítás kezdéséhez igazítani? Így meg lehetne szüntetni, ilyenkor, hónap végén a Dékáni előtti délutánokénti sorban állást. Nem hinném, hogy ennek a hivatal alkalmazottjai részéről bármilyen akadály lenne.

Loszmann János
444. tk.

írása illetve előkészítése szintén mindennapi feladat. Utána a munkaterv által adott ügyek következnek. Ebbe beletartozik a Kari Tanács elé terjesztett jelentések összeállítása, éppúgy, mint az órarend elkészítése, fizetési jegyzékek, leckekönyvek aláírása, vagy a Kari Hírek szerkesztése és még sok egyéb ügy.

- Mivel foglalkozik jelenleg?

- Mai munkám egy része: a nőpolitikai határozat megtárgyalása és erről jelentés összeállítása a dékánnak; a jövő félévi órarend nyomdába küldésének előkészítése, és például újabb lépések megteremtése egy sokszorosító beszerzése, ami könnyítené és gyorsítaná a kari ügyintézését.

- Mi a mai legfontosabb problémája?

- A mai napon a legfontosabb a II. félévi tanulmányi rend megbeszélése és előkészítése. Pontos feladat az azonos ügyekben azonos döntés biztosítása, ehhez szükséges az öt évfolyam és a levelező évfolyamok problémáinak együttes értékelése.

- Melyek a Dékáni Hivatal elkövetkezendő feladatai?

- A tanulmányi munka periódikussága alapján / felvételitől-diplomaosztásig / feladataink ismétlődnek, elvben ugyanazok, de két egyforma mégsem fordul elő. Elkövetkezendő jelentős feladat az új tanterv elkészítése. A kész tanterv és a hozzátartozó tárgyi programok a decemberi Kari Tanács ülése elé fognak kerülni.

- Köszönjük a beszélgetést.

Németh György
444. tk.

folytatás 1. oldalról

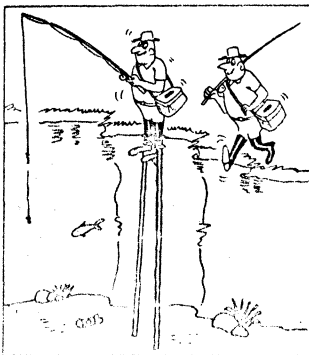
ról a ok maguk. Mindenkitől szívesen várunk írást.

- Úgy hallottam, minden pénteken van a szerkesztőségben három négy ember. Ők miért nem írnek?

- Nekik elsősorban az újság összeállítására a feladatuk, kész cikkek alapján. Az is igaz, hogy közülük kerül ki az a néhány ember, aki rendszeresen ír is.

- Ebből levonható az a következtetés, hogy a KÖZHIR káder gondokkal küzd?

- Igen, egyértelműen. Igaz, hogy a szerkesztőgárda nyolc fős, de ebből egy ötöd éves, négy negyed éves, két másod-, és egy első éves hallgató. Ennek hátulütője, hogy például a harmadik évfolyamról nem jutnak el a hírek hozzánk. A másik

kellemetlen dolog, hogy jövőre a gárdának több, mint fele kiöregszik, s az sem lesz, aki összeállítsa az újságot. Nagyon örülünk, mikor egy elsővel is bővült szerkesztőségünk. Saját bevalása szerint ez nem ment tanulmányai rovására/ pedig első évben ez a veszély fennáll/.

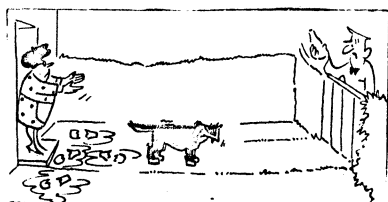
- Minden területen gondban vagytok?
- Nem. Például a gépirásban 3 csinos kislány segítkezik. Itt nem a „mun-kaerő”, hanem a munkaeszköz - az írógép - a kevés. Ők valószínűleg sokáig segítségünkre lesznek, mert ketten elsősök, a harmadik pedig a kari KISZ irodán dolgozik. Viszont gondban van a KÖZLIK. Ezt a humor-újságot is negyed évesek készítik. A múltkorjában már panaszkodtak, mivel több éve készítik ezt az újságot, és humor-forrásaik kezdenek kikapadni. Igazuk van abban, hogy azokat a vicceket nem teszik bele a lapba, amelyeken már ők sem tudnak nevetni. Szerintük az az egyetlen megoldás, ha a KÖZLIK-nél „fiatalítást” hajthatnánk végre.

- Több lehetőséget tartál fel társadalmi munka végzésére. Amint ez szavaidból kivettem; főleg első-, és másodéveseket érint. Hol realizálhatók?
- Elsősorban pénteken este. Aki ezekre a munkákra kedvet érez, azt szívesen látjuk pénteken a KISZ-ben este 5 óra után. Ha többen lennénk, hatékonyabb lenne a munka.

sünk is könnyen ilyen görcsökbé vehet... Az öregeknek ott van Kálmán Imre meg Munkácsy, de nálunk ezek már nem töltik be azt a szerepet, mint az előző generációnál, de hosszú ideig nem jött helyette más. Most én, Ady, József Attila és egy sor művészi élmény után jöttem rá, mennyire elveszett a kapcsolatunk a néppel, meg általában a nagy dolgokkal. A diákok az élet feltett és dédelgetett gyermekei, magukkal vannak elfoglalva. A diákoknak nincs népük... Mi fiatalok egymásra vagyunk utalva, és egymásnak kiszolgáltatva. Ha még vagy már ez a legerősebb kiszolgáltatottságunk. Sokan azért is nem merik vállalni még önmagukat sem, mert hátha ez nem tesz szik mindenkinék. S még inkább így van ez a nagyobb dolgokkal..."

Némi összefoglalás csak azért szükséges, mert a cikk terjedelme nem teszi lehetővé az interjúk akár hozzáférhetőleg ismertetését sem. Így nekünk kell elmondani: az 1970-es években Ady azokban az "Ifjú szívekben" támad fel mozgósító erővel, akik érzik - nem sodródhatnak a legkisebb ellenállás vonalán -, kezdeni kell valamit az életükkel. Ady ma is elsősorban a vállalás és a teljesség költője s az Élet a jövő szolgálatában összefogó elvek, hitek, célok vállalására int; a társadalmi haladás és az olcsó megalkuvásoktól mentes emberi teljesség elválaszthatatlanságáért protestál. Méltóságot, messzire ívelő távlatot és dacos büszke tartást hirdet.

Ennek a varázsa ragadja meg ma is a fogékony fiúk és lányok szívét.<

Ezzel a címmel jelent meg Gál Szabó István cikke a KRITIKA novemberi számában. A cikk alapja 200 interjú középiskolás diákokkal. A szerző ennek segítségével igyekszik felvázolni azt a képet, amely a mai ifjúságban Adyról él. Az interjúk és tanári pályája tapasztalata alapján három fő csoportra osztja a diákokat: értők és érzékenyek; memorizáló elszájtítók; praktikus/érettelenedek. Érdekes az a táblázat is, amely azt mutatja, hogy a 200-ból hányan és melyik Ady verset ismerik. Az írás rendkívül érdekes, helyenként megdöbbentő. Helyhiány miatt csak a cikk befejező gondolat-sorát idézzük:

»Sz. Péter az életcéljáról, munkájáról, világról beszélve a következőket mondta: „A, nem tudom én még most sem, jó orvos leszek-e, csak azt tudom, sokan egy életre megjegyeztük Bujáky tanár úr példáját: A súly akkor a legnehezebb, ha magunktól messzire tartva vesszük, és úgy a legelviselhetőbb, ha aláállunk. A terhet nem eltartani, hanem vállalni kell.” Nos, erre a példára a magán-és közélet legkülönbözőbb kérdéseinél 12 fiatal hivatkozik. Kettőn például egyenesen arra szeretnék megtanítani az erre rászorulókat: „... a szocializmust is lehet eredményesen építeni, ha nem tartjuk magunktól messze, hanem vállaljuk álmunk alá.”

Es íme megoldódott az Ady-hatás titka: Meg kell érteni e generáció öntudatra ébredésének buktatóit és különleges gondjait: „hogyan éljünk?” - „a fejlődés a forradalmi cselekvés milyen új útjait nyitja meg számunkra?” „Nekem az öntudat sokkal mélyebb problémám - magyarázta K.György -; József Attila azt írta: »Az indulat múltó görcsökbé vész, ha föl nem oldja eleve az érzés«. A mi indulatunk, önértékelé-

Nagy Lajos: A SAS /Képtelen természetrajz/

A sas ragadozó madár, ami azt jelenti hogy ha egy sást csirizzel bekenünk, és a falhoz vágjuk, hát odaragad. Ettől a tulajdonságától teljesen függetlenül, a sas kisebb élő állatokkal táplálkozik.

A sasnak sokféle fajtája van, amelyek színre és nagyságra különböznek egymástól, legkisebb a mezei sas vagy kánya, legnagyobb a kőszáli sas, bár van kis kőszáli sas is, amelyik csak évek múltán, ha már megnőtt, lesz nagy kőszáli sássá.

A sást sasok nemzik, és ez mindaddig így is lesz, amíg Nubia párdúca nem fog szülni egy gyáva nyulat. A sas igen bátor madár, a nálánál gyengébb állatokat, amelyek védekezni képtelenek, halálukat megvető bátorsággal végzi ki, és eszi meg, amiért is a madarak királyának nevezik.

Száraz, napos időben látni, amint a sas szép szabályos köröket ír le a levegőben, és mind magasabbra és magasabbra emelkedik, aztán siklórepüléssel zuhan le csaknem a földre, amiért is a sást a repülőgépfélsék családijához sorozzuk. /linné megírdl. sírjbn./

A sást nagy löszerezettel vadásszák, ami úgy történik, hogy a fészke közelében lesbe áll a vadász, megvárja, míg a sas repülni kezd, akkor golyót ereszt bele, s a sas, ha a golyó talált motorhiba miatt kénytelen leereszkedni. Akkor a vadász odamegy hozzá, és európai módszer szerint foglyul ejti, azaz agyonüti.

A sas igen okos állat, a repülésben kiváló, technikai kísérletekkel is foglalkozik. Fél van jegyezve róla, hogy egyszer egy kis gyereket akart a repülésre megtanítani, amiért is karmai közé kapta, fölvitte a magasba, és eleresztette. A kísérlet nem sikerült.

A sas a fészket csaknem hozzáférhetetlen helyeken, igen magas fára rakja, ahová, amiképp, hogy a fa törzset még külön becsapozozzák, nem mászhatnak föl a fészkekre a szalakótok. Ide rakja a nősténycsapat a tojásait, nehogy a rossz emberek rántottát csinálhassanak belőlük. A sas hangját vijjogásnak nevezik, mert hasonlít a civakodó öregasszonyok hangjához.

A sasnak olyan éles szeme van, mint a sasnak. Rendkívül messzire lát, s mikor a magasban kering, a legkisebb állatot is meglátja, és locsóp rá. Es ellen az állatok úgy védekeznek, hogy sokan vannak, s mivel a sas közülük csak egyre csaphat le, a többiek csúttal kiann maradnak a vízből, sőt még jól is mulatnak az úgynevezett áldozat pechjén. A sással közeli rokon a keselyű, ami tulajdonképpen nem más, mint egy olyan sas amelyik döglött állatokat eszik, ami nagy izléstelenségre, de kitünő gyomorra vall.

A keselyűk még nagyobbra is megnőnek, mint a sasok, legnagyobb kűttük a kondorkeselyű, amely az Andesek vagy Andok hegyláncjaiban tanyázik, amit ezért Undok hegyláncnak neveznek.

Ugy a sasnak, mint a keselyűnek élettartama igen hosszú, néha száz év is, ami azonban e madarak kellő időben való lelvővésével redukálható.

A madarak e családijához tartozik még a griffmadár, amely található a mesekönyvekben, és amely táplálkozik a mesekevelő emberek butaságából, tehát élettartama örök. Elettük a törvények védelme alatt áll, amennyiben vadászásukat, azaz a buta emberek agyonütését mindenütt szigorúan tiltják.

Igen szimpatikus a sasok közt a kétfejű sas, amely csak döglött állapotban látható, s hajdan címereken tanyázott.

